

NIE(OBECNI)



AKADEMIA
SZTUK
PIĘKNYCH
W GDAŃSKU



ORLÉANS
MÉTROPOLÉ

AGNIESZKA BABIŃSKA

GDAŃSK/POLSKA

ZŁOTE BLIZNY/ GOLDEN SCARS

Dostrzeganie piękna w niedoskonałościach Kintsugi (od japońskiego kin, czyli „złoto” oraz tsugi, tj. „naprawiać”, „łączyć”) to termin używany zamiennie z kintsukuroi, który związany jest z tradycyjną metodą odnowy zniszczonych wyrobów ceramicznych. Spośród różnorodnych technik renowacji artystycznej wyróżnia ją szczególny nacisk na ekspozycję niedoskonałości, pęknięć i ubytków. Starożytna sztuka Kintsugi ma swoje korzenie w japońskiej estetyce wabi-sabi, która obejmuje niedoskonałość, nietrwałość i prostotę, to nie tylko technika ale również unikalna filozofia akceptacji. U jej podstaw leży przekonanie, że piękno tkwi w niedoskonałości, w tym co kruche, ulotne, zużyte, nadszarpnięte zębem czasu.

Celebracja autentyzmu i niedoskonałości jest tożsama z podkreślającą aspekty rozwoju, rozpadu i śmierci estetyką wabi-sabi, która opiera się na trzech zasadach: nic nie trwa, nic nie jest skończone, nic nie jest wieczne. Kintsugi jest uzewnętrznieniem teorii na temat wykorzystywania bólu emocjonalnego jako narzędzia do rozwoju. należy pozwolić bólowi wykonać swoją pracę — jest on przecież znakiem tego, że coś w naszym życiu wymaga zmiany i nie należy tego ignorować. Należy pozwolić bólowi wykonać swoją pracę — jest on przecież znakiem tego, że coś w naszym życiu wymaga zmiany i nie należy tego ignorować. Powolny proces naprawy może być traktowany jako metafora ludzkiej egzystencji, która nie jest wolna od cierpienia, porażek i ułomności. Upływ czasu i bolesne doświadczenia zostawiają piętno na człowieku, ale tworzą jego historię, czynią go piękniejszym i ciekawszym. Kintsugi uczy, że nie wolno wstydzić się odniesionych ran i ukrywać ich przed światem. Trzeba pomóc im się zagoić, a gdy proces leczenia dobiegnie końca, nosić je z dumą jako świadectwo własnej siły.

Ur. w Gdańsku, fotografka, dydaktyczka, adiunktka na Kierunka Fotografia, gdzie prowadzi Pracownię Fotografii Inscenizowanej i Pracownię Fotografii Projektowej (Wydział Rzeźby i Intermediów Akademii Sztuk Pięknych w Gdańsku). Ukończyła kierunek Fotografia na Wydziale Komunikacji Multimedialnej Akademii Sztuk Pięknych w Poznaniu. Uzyskała stopień doktora z fotografii w PWSFT-viT w Łodzi. Zajmuje się fotografią inscenizowaną, od wielu lat fotografując siebie i konsekwentnie realizując prace o bardzo osobistym wymiarze, które zakwalifikować można do nurtu feministycznego. Patrząc od strony upodobań gatunków i konwencji zajmuje się fotografią klasyczną, ale w zasięgu jej zainteresowań jest również wideo-art., instalacja i nowe media. W swoich pracach podejmuje grę z własną tożsamością. Jednocześnie dotyka problemów kobiecości uwikłanej w stereotypy kulturowe. Artystka nie ustaje w poszukiwaniu swojego ja. Równocześnie interesuje ją „materialność” obrazu. Zaangazowana w pomoc Ukrainie od pierwszego dnia pełnej inwazji Rosji. Wspólnie z Daną Yakymchuk realizują projekty artystyczne w Ukrainie i w Polsce (m.inn. międzynarodowa wystawa Para bellum, Posestry)

IZABELA BORKOWSKA

GDAŃSK/POLSKA

ISTNOŚĆ

Słodkawy, lekko duszący zapach świeżo ściętego drzewa, jeszcze nie tak dawno będącego częścią naszego ekosystemu. Wyraźnie odczuwalny, rozchodzi się po pomieszczeniu. Praca ukazuje nietrwałość istnienia i jego przemijanie, jest jednocześnie protestem przeciwko hipokryzji, konsumpcji i grabieżczej gospodarce. Jej prosta i przejrzysta forma posiada równolegle wielowarstwową symbolikę odnoszącą się nie tylko do konsumenckiej popkultury, ale również wierzeń, religii i kultury. Guido Ceronetti, “Kiedy drzewo zmienia się w zwyczajną rzecz, w użyteczny lub zdobiący przedmiot, choć niegdyś było siedzibą sił nadprzyrodzonych, widzialnym śladem boskości, nie da się go już uratować”.

NIE JESTEŚ SAMA

„policjantki kazały mi się rozebrać do naga, wtedy to już byłam przerażona „

Praca powstała po tym jak media obiegrała informacja o nadużyciach jakie dotknęły Joannę, młodą kobietę ze strony przedstawicieli służb medycznych i policji. Kobieta, jej ciało i prawo wyboru stały się kolejny raz miejscem celebracji wynaturzonego prawa decydowania o losie drugiego człowieka.

RAFAŁ BORKOWSKI

ORLEAN/FRANCJA

OBIEKT 1, FLAGA 1 - IN GOD WE TRUST

OBIEKT 2, FLAGA 2 - BÓG, HONOR, OJCZYZNA

OBIEKT 3, FLAGA 3 - LIBERTÉ, ÉGALITÉ, FRATERNITÉ

Obiekty odnoszą się do kolektywnej admiracji bohatera, patrioty, idola. Wchodzącej w strefę adoracji nadając mu tym samym boskich cech.

VANESSA BOURDIER

BLOIS/FRANCJA

LA NUIT DANS LA FORÊT, 2020/2023

Broderies sur tissus anciens et fil de coton noir. Mes rêves, mes nuits, la COVID, mes origines, ma mère, ma fille, ma grand-mère, mes cousines ; des créatures hybrides ? Parfois presque chimères, errantes, vivants dans des forêts supposées. Elles marchent, nous regardent, nous interrogent. Les corps sont démembrés, jusqu'à la désarticulation et la nature envahie les interstices

MARIUSZ FILIPOWICZ

WARSZAWA/POLSKA

ŚMIERĆ POZORNA

Nie mogę patrzeć, nie mogę myśleć, nie mogę spać, Nie mogę tego zrobić, Bardzo mi przykro nie mogę, Nie mogę , Nie chcę, Nie pozwalają mi, Już nie mogę, A jednak muszę, I jestem, Chociaż jakby nie do końca, Jakoś pomiędzy, Nie do końca patrzę, Nie do końca myślę, Nie do końca śpię

I can't look, I can't think, I can't sleep, I can not do that, I'm very sorry I can't, I can't, Doesn't want, They won't let me, I can not anymore, And yet I must, And I am, Though not entirely, Somewhere, in between, I don't quite see, I don't quite think so, I'm not fully asleep

Studia w latach 1995-2000 na Akademii Sztuk Pięknych w Warszawie, dyplom z grafiki projektowej w obroniłem pracowni Prof. Rostława Szaybo. Dyplom doktora uzyskałem w 2014 roku (Opiekun artystyczny Prof. Jacek Staszewski). Od 2015 roku pracowałem na satnowsku Adiunkta w Pracowni Fotografii Wydziału Grafiki Akademii Sztuk Pięknych w Warszawie. Od 2019 roku razem z Mgr Pauliną Mirowską prowadzimy samodzielną Pracownię Podstaw Fotografii na Wydziale Grafiki Akademii Sztuk Pięknych w Warszawie. Zajmuję się grfiką artystyczną, fotografią oraz grafiką użytkową.

Wystawy i nagrody w latach ostatnich:

2013 - Wystawa „Wolność“, Galeria Schody, Warszawa, 2014 - Finalista Kissprint Warszawa 2014, 2015 - Wystawa pracy doktorskiej „Kto Ty jesteś? Autoportret zbiorowy” w Galerii A19 Metro Marymont, 2015 - Wytawa projektu „Selfi” w Galerii Studia Koncertowego Polskiego Radia, Warszawa, 2015 - Udział w wystawie pokonkursowej 24 Biennale Plakatu Polskiego Katowice 2015, 2015 - Udział w wystawie pokonkursowej Międzynarodowego Triennale Grafiki w Krakowie. Nagroda Rektora ASP w Katowicach, 2015 - Udział w wystawie pokonkursowej Triennale Grafiki Polskiej w Katowicach. Nagroda Rektora ASP w Łodzi, 2016 - Udział w wystawie „Semafor” prezentującej wybrane prace laureatów MTG z okazji Jubileuszu 50-lecia Międzynarodowego Biennale i Triennale Grafiki w Krakowie, 2016 - Wystawa „Profilowe”, Stacja Muranów, Warszawa, 2017 - Udział w wystawie konkursowej Bolivia Poster Biennial BICeBé, LaPaz, 2017 - Udział w wystawie konkursowej Lahti Poster Triennale, Lahti, Finlandia, 2017 - Udział w wystawie „Czym się zajmujesz” rok , Salon Akademii, Warszawa 2017 Udział w wystawie konkursowej Grafiteka, Galeria ZPAP, Warszawa, 2017 - Plakat do wystawy Profilowe. Plakat zakwalifikował się do konkursu, 2017 - Plakat dostał się do wystawy konkursowej Biennale Plakatu Polskiego w Katowicach., 2018 - Udział w wystawie konkursowej Golden Bee, Rosja, Moskwa., 2018 - Wystawa „No Selfie” galeria Wystawa, Warszawa, 2018 - Wystawa „Artyści” Galeria NEY, Warszawa, 2018 - Udział w wystawie konkursowej Bienalle Palaktu Polskiego, Katowice, 2018 - Udział w wystawie konkursowej Biennale Plakatu w Meksyku., 2018 - 10 Triennale Grafiki Polskiej Katowice 3 nagroda regulaminowa za projekt Facemachine, udział w wystawie pokonkursowej 2018 - udział w wystawie pokonkursowej Transgrafia Kraków, 2019 - Udział w wystawie konkursowej Bolivia Poster Biennial BICeBé, LaPaz, 2020 - udział w wystawie Salon Parametryczny, Salon Akademii Warszawa, 2020 - udział w wystawie Hommage a Isaac Bashevis Singer, Galeria Prom Kultury, Warszawa, 2020 - jeden z laureatów Transgrafii Kraków udział w prezentacji multimedialnej w kilku miejscach Krakowa, 2021 - Wystawa „Palimpsesty zamiast Manifestu” Centrum Sztuk Graficznych w Krakowie, 2021 - Kwalifikacja do wystawy konkursowej Międzynarodowego Triennale Grafiki w Krakowie.

ANTOINE MARTIN

GENEWA/SZWAJCARIA

ADELINE

Adeline est le reflet d'une personne défunte morte subitement. Il s'agit d'un essai visuel et sensoriel qui transcende les frontières du réel pour atteindre l'entre-deux mondes. Au-delà de son enveloppe corporelle, son histoire et son passage entre la vie et la mort m'ont captivé(e). Ses souvenirs émergent des témoignages, transcendant fiction et réalité. Son existence inachevée devient un reflet de notre humanité fragile.

Adeline is the reflection of a deceased person who died suddenly. It's a visual and sensory essay that transcends the boundaries of reality to reach the in-between worlds. Beyond her physical envelope, I was captivated by her story and her passage between life and death. Her memories emerge from testimony, transcending fiction and reality. Her unfinished existence becomes a reflection of our fragile humanity.

Adeline jest odbiciem zmarłej nagle osoby. To wizualny i sensoryczny esej, który przekracza granice rzeczywistości, aby dotrzeć do światów pomiędzy. Poza jej fizyczną otoczką, urzekła mnie jej historia i jej przejście między życiem a śmiercią. Jej wspomnienia wyłaniają się ze świadectwa, przekraczając fikcję i rzeczywistość. Jej niedokończona egzystencja staje się odbiciem naszego kruchego człowieczeństwa.

AGNIESZKA PIASECKA

MEMORABILIA. PORTRET NIEZNANEGO ŻOŁNIERZA (2023)

Mixed media (kryształowe pudełko na zegarek, suszone rośliny, fotografia cyfrowa)

Memorabilia. Portret Nieznanego Żołnierza to foto-obiekt. Praca inspirowana jest dziewiętnastowiecznymi memorabiliami z Wojny Krymskiej (1853–1856). Konflikt ten wywołała rosyjska ekspansja na teren Imperium Otomańskiego. Rosja przegrała ją w wyniku starcia się ze sprawnymi i dobrze wyposażonymi technicznie armiami państw zachodnich (Wielka Brytania, Francja oraz Królestwo Sardynii) oraz w wyniku wewnętrznej korupcji w administracji cywilnej i wojskowej. Dodatkowo broniący się na Krymie Rosjanie ponieśli większe straty w ludziach niż ich oponenti, co dowiodło dużych dysproporcji w umiejętności organizacji działań wojennych. Był to pierwszy konflikt zbrojny mocarstw europejskich od czasów Napoleona. Wojna ta była przełomowa w historii działań batalistycznych: po raz pierwszy tak wielki wpływ na pole walki miały nauka i technika.

Wojna Krymska była też jednym z pierwszych konfliktów na świecie, do którego dokumentacji wykorzystano (wtedy zupełnie nowy wynalazek) fotografię. Wykorzystane w tej pracy zdjęcie to anonimowy portret nieznanego Brytyjskiego żołnierza walczącego na Krymie w 1854 roku. Suszone kwiaty i liście okalające portret mają charakter wanitatywny - symbolizują śmiertelność i przemijanie.

Urodzona w 1989 w Gdyni, absolwentka fotografii na Roehampton University w Londynie (2012), absolwentka studiów magisterskich na kierunku Intermedia na Akademii Sztuk Pięknych w Gdańsku (2016). Ukończyła także program mentorski Sputnik Photos (2018). Zajmuje się alternatywnymi i historycznymi metodami fotograficznymi oraz video.

Laureatka nagrody głównej V Gdańskiego Biennale Sztuki (2019, Gdańska Galeria Miejska) laureatka prestiżowej nagrody LensCulture Critics' Choice Awards (2020) oraz Women Art Award 2022.

BEATA CEDRZYŃSKA

ALIENACJA I / ALIENATION I

technika mieszana / druk cyfrowy, 100 x 100 cm. mixed technique / digital print, 100 x 100 cm.

Beata Cedrzyńska dyplom uzyskała na gdańskiej Akademii Sztuk Pięknych na Wydziale Malarstwa i Grafiki w 1999 roku. Promotorem jej dyplomu była prof. Teresa Miszkin. Pracowała na ASP w Gdańsku w latach 2002-2012. W 2016 roku uzyskała tytuł doktora habilitowanego w dziedzinie sztuki plastycznej, w dyscyplinie artystycznej sztuki pięknej na Wydziale Malarstwa ASP w Gdańsku. Obecnie zatrudniona na Wydziale Sztuki Nowych Mediów w Polsko-Japońskiej Akademii Technik Komputerowych na stanowisku profesora. Uprawia malarstwo, rysunek, grafikę, fotografię.

Laureatka wielu nagród, wyróżnień i stypendiów, między innymi: Nagród Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego, Grand Prix 7 Międzynarodowego Konkursu na Rysunek im. Andriollego i 10. Ogólnopolskiego Przeglądu Malarstwa Młodych, Grand Prix VI Międzynarodowego Biennale Malarstwa i Tkaniny Unikatowej - Nagrody Prezydenta Miasta Gdyni, Stypendium Kulturalnego Prezydenta Miasta Gdańska, wyróżnień honorowych 25 Festiwalu Malarstwa Współczesnego Szczecin i IV Międzynarodowego Biennale Obrazu „Quadro Art”, nagrody kwartalnika artystycznego „Format”, grantów i nagród naukowo-dydaktycznych Rektora PJATK.

Autorka i uczestniczka około stu pięćdziesięciu wystaw indywidualnych i zbiorowych w kraju i za granicą. Prace prezentowały między innymi takie muzea i galerie: Narodowe Muzeum Sztuki Mołdawii w Kiszyniowie (Mołdawia), Galeria Narodowa S. Macedonia - Chifte Amam, Muzeum Narodowe w Gdańsku, Muzeum Okręgowe Ziemi Kaliskiej, Zamek Książąt Pomorskich w Szczecinie, Muzeum Zamkowe w Malborku, Muzeum Okręgowe im. St. Staszica w Pile, Zamek „Książ” w Wałbrzychu, Centrum Sztuki Galeria EL w Elblągu, Centrum Kultury Zamek w Poznaniu, Mazowieckie Centrum Sztuki Współczesnej „Elektrownia” w Radomiu, Centrum Spotkania Kultur w Lublinie, Centrum Rysunku i Grafiki im. Tadeusza Kulisy w Kaliszu, Galeria Sztuki Współczesnej Centrum Nauki i Sztuki „Stara Kopalnia”, w Wałbrzychu, Bałtyckie Centrum Sztuki Współczesnej w Słupsku, Galeria Kaas w Innsbrucku, Galeria Sandhofer w Innsbrucku i Salzburgu (Austria), Galeria Brotzinger Art w Pforzheim (Niemcy), Międzynarodowe Targi Gdańskie, Akademia Sztuk Pięknych w Gdańsku, Galeria Wydziału Artystycznego Uniwersytetu Marii Curie-Skłodowskiej w Lublinie, Galeria Wydziału Sztuki Uniwersytetu Technologiczno-Humanistycznego w Radomiu, Państwowa Galeria Sztuki w Sopocie, Galeria Centrum Kultury i Sztuki w Koninie, Galeria Sztuki w Legnicy, Galeria Sztuki im. Jana Tarasina w Kaliszu, Biuro Wystaw Artystycznych (BWA) w Kielcach, BWA w Rzeszowie, BWA Galeria Sanocka, BWA Galeria Zamojska, BWA w Pile, MBWA w Lesznie, BWA w Olsztynie, BWA w Ostrowcu Świętokrzyskim, BWA w Bielsku-Białej, BWA w Bydgoszczy, BWA w Wałbrzychu, BWA w Tarnowie oraz BWA w Szczecinie.

Prace znajdują się w zbiorach: Muzeum Narodowe w Gdańsku, Galerii Sztuki w Legnicy, Galerii Sandhofer w Salzburgu, kolekcji BWA w Rzeszowie, BWA w Zamościu i BWA w Olsztynie, MBWA we Włocławku, Galerii Andriollego w Nałęczowie, w zbiorach prywatnych w Niemczech i USA.

Autorka licznych publikacji, między innymi: „OBRAZY”, „ZDERZENIA”, „OUTSIDER”, „OSOBNOSĆ”, „CIAŁO I SACRUM. Retrospektywa”, „POWŁOKI”, „ALINACJA” (Biblioteka Narodowa).

ANNA MŁOTOWSKA

PĘKNIĘTE PEJZAŻE

To również metafora uczuć i przeżyć z dość trudnego dla mnie okresu sprzed lat. To pejzaże mojego rozłamu, próby jego składania, poszukiwania innej drogi, czy zmierzenia się dwóch różnych światów, a w efekcie zawsze uwidocznienia się sporej szczeliny...

Takie właśnie pejzaże towarzyszą również każdej wojnie. Podobne sceny rozłamu obecnie dzieją się za wschodnią granicą codziennie. Codziennie są ludzie, którzy widzą taki rozpad bez żadnego montażu, po prostu patrząc przez swoje okno, a czasem to ich wewnętrzny pejzaż podczas tej wojny.

Jest absolwentką Akademii Sztuk Pięknych w Poznaniu na kierunku “Realizacja obrazu filmowego, telewizyjnego i fotografia”. Dyplom magisterski i licencjacki otrzymała z wyróżnieniem w Katedrze Fotografii Intermedialnej u prof. Krzysztofa Baranowskiego.

Obecnie pracuje na gdańskiej ASP jako wykładowca na Wydziale Rzeźby i intermediiów na Kierunku Fotografia a także jako nauczyciel fotografii w Liceum Sztuk plastycznych w Gdańsku Oliwie.

Prace Anny Młotowskiej opowiadają bardzo osobiste historie, które często przedstawione są w tonacji nocnego, pejzażu i ascetycznej natury.

DANA YAKYMCHUK

IZOLACJA. MIĘDZY SOBĄ, MIĘDZY NAMI.

120 x 80 cm, enkaustyka.

Ludzie szukają bliskiej im osoby wśród innych ludzi. Ale najbliższą osobą każdemu z nas jesteś Ty sam(a). Samotność jest dobra. Samotność uczy cenić własne myśli i pragnienia. Czerwona linia granicy, indywidualnie określona granica przestrzeni osobistej, oddziela wewnętrzny świat fizyczny i psychiczny od wpływów społecznych, pozwala poczuć siebie. Chroni świat wewnętrzny przed ingerencją z zewnątrz, narzucaniem stereotypów, form zachowań czy wzorców stylu życia. Czerwona linia ma charakter symboliczny, aby ją przekroczyć wystarczy chęć integracji ze społeczeństwem i interakcji z innymi ludźmi.

Urodzona we Lwowie artystka, współzałożycielka dekor-studiji (pracowni dekoratorskiej) „Korali”. Absolwentka Wyżnyckiego College Sztuk Dekoracyjnych i Stosowanych (1994 r.). W 2000 r. ukończyła Lwowską Akademię Sztuk Pięknych, Wydział Tkanin Artystycznych. W 2015r. uzyskała stopień Kandydata Nauk (PhD) o specjalności „Technologie Informacyjne” na Lwowskiej Akademii Druku. Członkini grupy artystycznej vARTe.

Zajmuje się badaniem natury postrzegania przez człowieka informacji wizualnych oraz reakcji na zdarzenia i zjawiska zachodzące wokół. Fascynuje ją sztuka tkaniny we wszystkich jej przejawach, semantyka starożytnych znaków i symboli. W swoich pracach wykorzystuje autentyczne fragmenty ręcznie robionych tkanin, hafty, fotografie i różne artefakty. Zajmuje się malarstwem enkaustycznym, olejnym, malarstwem na tkaninach oraz eksperymentami w łączeniu różnych technik i materiałów. Zawodowo projektuje tekstylia i tkaniny do wnętrz.